

leks Rumi ellada: Peält on nemmad
ennamiste kinni, ja seest pimmedad, ja
ühhest ehk teisest Rohhast lähheb kõrvarast
Auke sisse, kust Innimenne woib sisse
minna ehk puggedaa, diete kui ühhed mü-
ritud Keldrid. Misugguse sisse Sara sai
maetud.

S. 138. Kui Abraam nüüd ikka wan-
nemaks läks, ja Jummal tedda kelli-
piddi olli õnnistand; temma ka ehk om-
ma Surma Tund arwas liggi joudwa,
sits ütles ta omma ühhe Sullasele, kes
Keigewannem ta Perres olli, ja Keige Ab-
braami Barrandusse ülle wallitset; ta
piddi temmale wanduma, Zehowa selle
Taewa- ja Ma-Jummala jures, et ta
temma Poja Isaakile mitte ei wöktaks
Raest neist Kanaani-Rahwa Tütar-
dest, kelle seas Abraam ellas; maid ta
ütles: Sa pead minno Issa-Male ja
min-

minno Suggulaste Seltsi jure minnema
ja sealt mõ Poja Isaakile Raest wökt-
ma.

S. 139. Abraamill olli kaks Wenda
olnud, Maor ja Hatan (S. 79.) Ha-
ran olli Gotti Issa ja olli Kaldea. Male,
omma Sündimisse. Male, õrrasurnud,
enne kui Abraam ja Lot sealt hakkasid
enale minnema (S. 81.); se teise Ben-
na Maorile olli temma Raene Milka
Fahheksa Poega ilmale tonud; ühhe
Mimme nende seost olli Petuel. Need
keik ellasid Mesopotamia. Maal, se olli
Kanaani-Maast kaugel ennamiste Poh-
ja ehk idda pool; senna piddi Abraami
Keigetruim Sullane ehk Perre-Ullewa-
taja, Elieser nimmit, minnema, Isaak-
ile Raest toma, Abraami omma Sug-
gulastest.

S. 140. Suur Kartus tuli Elieserit
peale se Asia jures selle polest, kas üks-
(6) fi